

Eviva'larte – Sanah & Krzysztof Zalewski

Eviva l'arte! Człowiek zginąć musi
Cóż, kto pieniędzy nie ma, jest pariasem,
Nędza porywa za gardło i dusi
Zginąć, to zginąć, jak pies, a tymczasem
Eviva l'arte! Niechaj pasie brzuchy
Nędzny filistrów naród! My artyści,
My, którym często na chleb braknie suchy
My, do jesiennych tak podobni liści
Choć życie nasze splunięcia niewarte
Eviva l'arte!
Eviva l'arte!
I tak wykrzyknem, gdy wszystko nic warte
Eviva l'arte!
Eviva l'arte!
Eviva l'arte!
Eviva l'arte! Duma naszym bogiem
Sława nam słońcem, nam, królom bez ziemi!
Możemy z głodu skonać gdzieś pod progiem,
Ale jak orły skrzydły złamanemi
Eviva l'arte! W piersiach naszych płoną
Ognie przez Boga samego włożone,
Więc patrzym na tłum z głową podniesioną
Laurów za złotą nie damy koronę
Choć życie nasze splunięcia niewarte
Eviva l'arte!
Eviva l'arte!
I tak wykrzyknem, gdy wszystko nic warte
Eviva l'arte!
Eviva l'arte!
Więc naprzód! Cóż jest prócz sławy, co warte?
Eviva l'arte!
Eviva l'arte!
I chociaż życie nasze nic warte
Eviva l'arte!
Eviva l'arte!
Eviva l'arte!

Eviva l'arte!

Eviva l'arte!

Choć życie nasze splunięcia niewarte

Eviva l'arte!

Eviva l'arte!

I tak wykrzyknem, gdy wszystko nic warte

Eviva l'arte!

Eviva l'arte!

Więc naprzód! Cóż jest prócz sławy, co warte?

Eviva l'arte!

Eviva l'arte!

I chociaż życie nasze nic warte

Eviva l'arte!

Eviva l'arte!

Eviva l'arte!

Eviva l'arte!

Słowa: brak danych

Muzyka: brak danych